

תקונא קדמאה¹

<p>{קסד ע"א²} [קלז ע"א] בראשית ברא אלהי"ם (בראשית א א) ב' נקודה בהיכליה³ עלה אתמר גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום (שיה"ש ד יב) מאי מעין חתום דא נקודא מאי ניהו נעול דילה דא ו' דסתים להיכלא ובה אתעביד ׀' סתימא איהי ׀' רבתא מלסרבה המשרה (ישעיה ט ו) והאי נקודה עלה אתמר (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה והאי נקודה מסטרא דימינא אתקריאת אהבה ומסטרא דשמאלא אתקריאת יראה ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקריאת תורה ואיהי מצוה דעמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו בגין דאיהו ו' כליל י"ה דאינון לימינא ושמאלא ואיהו ו' באמצעיתא כליל תרוייהו ושכינתא תתאה מצוה כלילא מארבע אתוון:</p>	<p>"בראשית ברא אלהי"ם", ב', נקודה בהיכלו, עליה נאמר "גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום". מה הוא המעין החתום, זו נקודה. מה הוא הנעול שלה, זה ו', שסתום להיכל, ובו נעשית ׀ סתומה, היא ׀ גדולה, "מלסרבה המשרה". ועל הנקודה הזו נאמר "ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה". והנקודה הזו מצד הימין נקראת אהבה, ומצד השמאל נקראת יראה, ומצד העמוד האמצעי נקראת תורה, והיא מצוה, שהעמוד האמצעי כולל את שניהם, משום שהוא ו' כולל י"ה, שהם לימין ולשמאל, והוא ו' באמצע כולל את שניהם, והשכינה התחתונה, מצוה, הכולה מארבע אותיות.</p>
---	--

⁴ {קסד ע"א} תיקון א' בראשית נקודה בהיכליה – נקודה, חכמת שלמה (&). בהיכליה, הוא בינה
דילה. ואמר עליה אתמר, על ההיכל, שהוא הבי"ת. והבי"ת הוא ב' שמות, אהי"ה אדנ"י, ב' היכלין
דכלילין בחד, כנוי אלהי"ם⁵, כמש"ל ריש תיקון כ"ב (&), והן ג"ן ג"ל, והן פנים דאהי"ה, והקודמים
דאדנ"י לבד האלף⁶, שלא נתחלף בשניהם, דהוא מקודם⁷, והם גימ', לעולם חושבן אלהים, והוא ב'
דבראשית, ב' השמות, ועמש"ל תיקון כ"ט (&): דא ו' דסתים כו' – הוא בעלה דסתים לה ונטיר לה,
וע"ל תיקון כ"ט (&) ותיקון ל"ו (&) ומש"ש ושם. ולמעלה ריש תיקון ה' (&), וסתימה הוא בדעת, קו
המדה, דסתים להיכלה, בינה דילה, עד דאתפשט כו', כמ"ש: והאי נקודה כו' – ע"ל סוף תיקון י"ח
(&) ובתיקון ל' (&): והאי נקודה כו' – דהאי נקודה אתכלילת מכל ספירן דבעלה, דבה איהי מקבלת
ממנו, וכמ"ש בפ' פקודי⁸ (א) והוא אבן שתיה, בת עין (&), אבן ספיר (&), דאתכלילת מכולהו: ואיהי
מצוה – ר"ל, מסט' דילה, והוא כלל השם באלו ד' דרגין, וז"ש דעמודא דאמצעיתא כליל כו' ושכינתא
כו' – ור"ל כמו דאיהו אתכליל מתרווייהו, והוא ב"ג⁹, כן איהי דמקבלת מיניה, אתכלילת בכולם, והיא
ד'. ועי' בז"ח שיה"ש (נ ע"ד)¹⁰. ואמר מצוה כלילא כו' – כמו שמפרש והולך דמצוה הוא אותיות
הוי"ה¹¹, ונתחלפו אותיות י"ה, לפי שהן הנסתרות לה' אלהינו (דברים כט כח), יראה ואהבה, כמ"ש ברע"מ
ר"פ נשא (קכג ע"ב)¹², והן מוחא ולבא. וז"ש איהי אתקריאת כו' – והן דרגין הנ"ל דחכמה נחית בימינא
כו' (ד ע"א)¹³:

¹ בדפ"ק זה סוף תיקון כט. עי' הערה. **Error! Reference source not found.**

² במהדורת וילנא מכאן עד דף קעב ולא עד בכלל מודפס כדף קסא עד קע.

³ עי' לעיל הערה. **Error! Bookmark not defined.**

⁴ בדפוס וילנא נדפס קסא בטעות.

⁵ עי' זהר ח"א כב ע"ב.

⁶ הוא א'ו'כ'ו' גימ' ג"ל הקודמים דאדנ"י הוא א'ג'מ'ט' הוא גימ' ג'נ' (גליונות הלש'ו).

⁷ פרלמ אמר נוסח מקורם עי' כת"י

⁸ עי' מלואים אות .

⁹ ?פרלמ אמר בג'

¹⁰ עי' מלואים אות. **Error! Reference source not found.**

¹¹ עי' לעיל הערה. **Error! Bookmark not defined.**

¹² עי' מלואים אות. **Error! Reference source not found.**

¹³ לבדוק איפה זה ומאיפה זה

תיקון ח"ה

<p>איהי אתקריאת י' מסטרא דחכמה ה' מסטרא דאימא עלאה ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא הדא הוא דכתיב (משלי ח כב) ה' קנני ראשית דרכו דרכו דרך ו¹⁴ קנני דאיהו קן דילה¹⁵ ובנין דאיהי כלילא מכלהו ארבע אתקריאת מצוה מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה י"ם ה"ץ ובה כלילין פקודין דעשה ולא תעשה פקודין דלא תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהי"ם דתמן י"ה ועלה אתמר (&) זה שמ"י והא אוקמוהו פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהו רחמי דכלילין באברהם ועלייהו אתמר ברנז רחם תזכור (&):</p>	<p>היא נקראת י' מצד החכמה, ה' מצד האם העליונה, ונקראת תורה מהצד של העמוד האמצעי, זהו שנאמר "יהו"ה קנני ראשית דרכו", דרכו, דרך ו'. "קנני" שהוא הקן שלה. ומשום שהיא כלולה מכל הארבע, נקראת מצוה, מ"ץ באותיות א"ת ב"ש הוא י"ה, י"ם ה"ץ, ובה כלולים מצוות עשה ולא תעשה. המצוות לא תעשה מצד הדין שהוא אלהי"ם, ששם י"ה, ועליה נאמר "זה שמ"י", והרי פרשוהו. מצוות עשה מצד הימין, שהוא רחמים, שכלולים באברהם, ועליהם נאמר "ברוגז רחם תזכור".</p>
---	--

דרכו דרך ו' - ר"ל, שהיא אומרת "ה' קנני", כמו שמפרש והולך: *דאיהי קן דיליה - כצ"ל, וע"ל תיקון כ"ט (&) מש"ש בארוכה. והיא ראשית התורה, שנק' ראשית, ראשית לכל הנבראים. וע"ל (ד ע"ב &) באורייתא דאיהי ראשית כו' ואית אורייתא כו', היא דרך ו', עמודא דאמצעיתא שע"י¹⁶ נק' ראשית תורה: ובה כלילין פקודין כו' - שמצוה כולל מצות עשה ומצות לא תעשה, וכן בשם הוי"ה, בסוד זה שמי כו'¹⁷. ומצוה הוא שם הוי"ה כו'. וז"ש פקודין דל"ת כו' ועלה כו'. ואמר פקודין דעשה כו' - ר"ל דאברהם גי' רמ"ח מ"ע, והוא רחם, מסט' דימינא, רחמים. ול"ת מסט' דדין כו' - וז"ש ועלייהו אתמר ברנז - דהוא שעוברין ישראל על מל"ת, רחם, תזכור להם מ"ע, שהוא רחם, והוא זכרי, תזכור, וכמ"ש (&)¹⁸ שחורה אני במל"ת ונאוה במ"ע:

<p>קם סבא חד מבתר טולא¹⁹ דכותלא²⁰ ואמר רבי רבי בוצינא קדישא קום אדליק שרגא דאיהי מצוה שכינתא קדישא דעלה אתמר (&) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ועלה²¹ אתמר (שמות כז כ) להעלות נר תמיד נר ה' (&) אתקריאת ודאי אור דנהיר ביה²² נשמת אדם קום אדליק בה:</p>	<p>קם זקן אחד מאחורי צל הכותל ואמר, רבי רבי ניצוץ הקדוש, קום הדלק נר שהיא מצוה, השכינה הקדושה, שעליה נאמר "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", ועליה נאמר "להעלת נר תמיד", נקראת "נר יהו"ה", ודאי. האור שמאירה בו נשמת אדם, קום הדלק אותה@בה.</p>
---	---

קום אדליק כו' - דמצוה הוא נר מצוה (משלי כ כג), כמש"ל בתיקון כ' (&) וש"מ. וז"ש דעלה כו' ועלה אתמר כו' נר ה' כו': אור דנהיר כו' - ר"ל, דכתיב נר ה' נשמת אדם (משלי כ כז), נר ה', הוא נפש, נוק'.

¹⁴ עי' לעיל (&) סוף תיקון כט: וע"ל סוף תיקונים תיקון א' (קסד ע"א) ואמר שם, **דרכו, דרך ו'.** ר"ל שהוא ראשית לדרך ו', ודרך של ו', הוא הדעת ששם דרכו. וחכמה הוא ראשית לדעת, ובינה קן לחכמה וכלולה עמו:

¹⁵ לאיהי קן דיליה (נוסח רבינו).

¹⁶ שעל ידה או שעל ידו@

¹⁷ עי' זהר (ח"ג רכב ע"ב): זה שמי לעולם, י"ה עם שמי שס"ה, ו"ה עם זכרי רמ"ח.

¹⁸ @@@@

¹⁹ עי' לקמן פח ע"א: מבתר טולא דרבי שמעון. וצ"ע אם זה פירוש הדבר כאן. נראה לענ"ד בפירוש הדבר, שכאשר יש אור עליון שאין בידינו להשיגו, אזי בא מישהו שגדול מאתנו שעומד בינינו לבין האור, והוא כ"צל" שמסתיר את האור, ובכך נהיית לנו יכולת לקלוט אותו. ועי' עוד לקמן קט ע"ב תיקון סב.

²⁰ דפ"א איתא כותלא, ובדרך אמתא איתא טולא כותלא. דפ"ז

²¹ ועליה (דפ"ח), וכאן חוקן על פי תיקון רבינו.

²² כה (נוסח רבינו).

תיקון"ז ח"ה

נשמת אדם הוא דכורא, אור. והן נר מצוה ותורה אור (משלי ו כג). וע"ל (מג ומד &): *דעלה אתמר כו' ועלה כו' אור דנהיר בה - כצ"ל:

קם רבי שמעון על רגליו ויטיב רגעהא חדא ואמר רבון עלמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפומאי לקיימא בי האי קרא (&) ואנכי אהיה עם פיך דלא אעול בכסופא קדמך פתח ואמר בראשית מאן ראשית כו' (כמ"ש ריש תיקונא תלתין):	קם רבי שמעון על רגליו וישב רגע אחד, ואמר רבון העולמים, שאתה הוא אדון המלכים, ומגלה רזים, יהי רצונך לסדר דברים בפי, לקיים בי את הפסוק הזה "ואנכי אהיה עם פיך", שלא אכנס בבושה לפניך. פתח ואמר בראשית, מי ראשית וכו'.
--	---

תקונא תנינא